

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 498/2016
23.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Љубице Милутиновић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући о захтеву Агенције за реституцију Републике Србије, Дирекција за конфесионалну реституцију Београд, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда, Одељење у Крагујевцу I 5 У 18189/13 од 08.09.2016. године, са противним странкама "АА" у стечају из ..., улица ..., кога заступа стечајни управник ББ из ..., улица ... и Српском православном црквом – Епархија ... – Српска православна црквена општина ..., коју заступа пуномоћник Владимир Јанковић, адвокат из ..., 27/II-10, у предмету враћања имовине црквама и верским заједницама, у нејавној седници већа одржаној дана 23.02.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДА** пресуда Управног суда, Одељење у Крагујевцу I 5 У 18189/13 од 08.09.2016. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Побијаном пресудом, уважена је тужба "АА" у стечају из ... и поништено делимично решење Агенције за реституцију Републике Србије, Јединице за конфесионалну реституцију Београд број 46-00-556/08 од 08.10.2013. године и предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање. Оспореним делимичним решењем од 08.10.2013. године тачком 1. диспозитива утврђује се право на реституцију имовине одузете Епархији ..., Српској православној црвеној општини ..., која се састојала од основних просторија у укупној површини од 1.180,39м² у најамној стамбеној згради саграђеној на кат. парцели број 413 "старог премера" КО ..., у улици ..., која данас представља зграду трговине, у ..., у улици ..., на кат. парцели 1531 (новог премера), уписане у лист непокретности бр. 2351 КО ... Тачком 2. диспозитива наведеног делимичног решења утврђује се да нема услова за натурално враћање објекта – зграде трговине у ... у улици ..., на кат. парцели 1531 (новог премера), уписане у лист непокретности бр. 2351 КО ..., па се Епархији ..., Српске православне цркве утврђује право на износ од 35% од вредности наведеног објекта. Тачком 3. диспозитива делимичног решења обавезује се Агенција за приватизацију као стечајни управник "АА" ..., за промет робе на мало и велико – у стечају, као обвезника исплате накнаде, да исплати у тачки 2.

диспозитива овог решења опредељена средства на име накнаде Епархији ..., Српске православне цркве. Тачком 4. диспозитива делимичног решења укида се привремено решење Дирекције за реституцију број 146-03-46-00-556/08 од 31.12.2010. године. Тачком 5. диспозитива делимичног решења је одређено да ће се о преосталом делу захтева подносиоца за реституцију који се односи на враћање грађевинског земљишта на коме је саграђане објекат из тачке 2. диспозитива, односно кат. парцеле бр. 1531 КО ... одлучити накнадно, посебним решењем. Тачком 6. диспозитива делимичног решења утврђено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

У захтеву, поднетом због повреде закона и повреде правила поступка подносилац наводи да је неосновано закључивање из побијане пресуде да саставни делови делимичног решења Агенције за реституцију, Јединице за конфесионалну реституцију од 08.10.2013. године међусобно контрадикторни при чему није наведено који су то саставни делови решења контрадикторни. Истиче да је предметна зграда у ... у ... била у време ступања на снагу Закона о враћању (реституцији) имовине црквама и верским заједницама укњижена као друштвена својина "АА" ... за промет робе на мало и велико ..., док је земљиште на кат. парцели било укњижено као својина Републике Србије (државна својина). Предметна зграда је била у друштвеној својини, а наведено привредно друштво је било корисник исте, а право коришћења је у себи садржавало све својинске атрибуте, па и право располагања у знатном временском периоду. Нетачна је констатација из побијане пресуде да је обвезник реституције Агенција за приватизацију јер је тачком 3. диспозитива делимичног решења јасно наведено да је обвезник реституције "АА" ... за промет робе на мало и велико ... у стечају, а обавезу је требало да изврши тадашња Агенција за приватизацију, као стечајни управник наведеног привредног друштва у стечају. Предметна зграда је била у време ступања на снагу Закона о реституцији уписана (укњижена) као друштвена својина "АА" ... за промет робе на мало и велико ..., а грађевинско земљиште на кат. парцели бр. 1531, КО ... уписано као својина Републике Србије. Како је наведено привредно друштво право коришћења на згради стекло без накнаде, исто је у складу са одредбом члана 7. обвезник накнаде, а обавезу је требало да изврши Агенција за приватизацију, у време доношења управног акта стечајни управник наведеног привредног друштва, што је и наведено у тачки 3. диспозитива делимичног решења Агенције за реституцију Републике Србије, Јединице за конфесионалну реституцију од 08.10.2013. године. Предлаже да суд захтев уважи и преиначи или укине побијану пресуду.

Противна странка "АА" у стечају ... у одговору на захтев наводи да је правно неутемељен став туженог органа да је право коришћења у себи садржавало право располагања, јер је право коришћења изведено из права јавне, односно друштвене својине, те имаоци права коришћења имају право да ствари у јавној односно друштвеној својини држе, да их користе у складу са природом и наменом, што чини послове редовног, а не ванредног управљања стварима, под којим се не може подвести право располагања у слободном и неограниченом облику због чега се у конкретном случају не може применити одредба из става 3. члана 7. Закона о враћању имовине црквама и верским заједницама. Истиче да ни у ком случају не може бити обвезник исплате тржишне новчане накнаде због тога што је непокретност која је предмет захтева за враћање стекао теретним послом, а

које чињенично стање је утврђено пред Управним судом у предмету I 5 У 18189/13. Предлаже да суд захтев одбије као неоснован.

Противна странка, Српска православна црква – Епархија ... – Српска православна црквена општина ... у одговору на захтев наводи да како је "АА" ... право коришћења на згради стакло без накнаде, то је исто у складу са чланом 7. Закона о враћању (реституцији) имовине црквама и верским заједницама обвезник накнаде, док је обавезу требало да изврши Агенција за приватизацију, то јест у време доношења управног акта стечајни управник наведеног привредног друштва. Предлаже да суд захтев уважи и преиначи или укине побијану пресуду.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Према образложењу побијане пресуде, диспозитив оспореног решења је неодређен и нејасан, што је супротно одредбама члана 198. став 2. Закона о општем управном поступку, док су саставни делови оспореног решења међусобно контрадикторни, те је на наведени начин управни орган учинио повреду правила поступка која је од утицаја на решење ове управне ствари, и то одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да су основани наводи захтева којима се указује да је погрешно закључивање из побијане пресуде да је диспозитив оспореног решења неодређен и нејасан и да су саставни делови оспореног решења међусобно контрадикторни. Ово стога што је погрешно закључивање из образложења побијане пресуде да је обвезник реституцију у новчаном виду Агенција за приватизацију као стечајни управник "АА" ..., јер се из оспореног делимичног решења Агенције за реституцију Републике Србије, Јединица за конфесионалну реституцију број 46-00556/08 од 08.10.2013. године види да је тачком 3. диспозитива одређен обвезник накнаде "АА" ..., а обавезу треба да изврши Агенција за приватизацију као стечајни управник "АА" ... Такође, у побијаној пресуди нису наведени разлози за закључивање да су саставни делови оспореног решења међусобно контрадикторни.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је нашао да су побијаном пресудом повређена правила поступка која су од утицаја на решење ствари, па је на основу члана 55. став 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09) одлучио као у диспозитиву ове пресуде и предмет вратио Управном суду који је дужан да расправи питања на која му је указано овом пресудом.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 23.02.2017. године, Узп 498/2016

Записничар,
Рајка Милијаш, с.р.

Председник већа – судија,
Мирјана Ивић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић